

§ 3.

Over Understøttelserne efter denne Lov vil Hjelpekasserne have at aflægge særligt Regnskab, med hvilket der i øvrigt forholdes efter Reglerne i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 § 12.

Enhver Kommune, der vil opnaa Erstatning fra Statskassen i Henhold til § 1, indsender til Stedets Overøvrighed snarest muligt efter Regnskabsaarets Udløb vedkommende Hjelpekasses Kvittering for det af den modtagne Kommunitilskud. Overøvrigheden indberetter derefter til Indenrigsministeren, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt i dette Øjemed. For Københavns Kommunes Vedkommende indsendes paagældende Forenings Kvittering for det modtagne Kommunitilskud direkte til Indenrigsministeren.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1921.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det maa befrygtes, at man ikke alene ved at sætte egnede Arbejder i Gang i tilstrækkeligt Omfang vil kunne begrænse Arbejdsløsheden, men at det ogsaa vil være fornødent i mange Tilfælde at yde direkte Hjælp. Under disse Omstændigheder har Regeringen anset det for nødvendigt at foreslaa, at der tillades Afvigelse fra Hjelpekasselovens Rammer med Hensyn til saadan ekstraordinær Hjælp, og at Statens Bidrag hertil forøges. Man har fundet det rigtigt, at foreslaa saadan Hjælp ydet gennem Hjelpekasserne, hvorved man dels kan tage stærkt Hensyn til Forsørgerforpligtelser dels i vidt Omfang kan yde Hjælpen efter Skøn og under alle Omstændigheder ikke er bunden til de forsikringsmæssige Hensyn til de forskelligartede faglige Lønsatser, men udelukkende til, hvad der i de foreliggende Tilfælde efter Forholdene skønnes for nødvendigt at yde som Hjælp til Livsopholdet.

Som Bilag følger to Skrivelser henholdsvis fra Arbejdsanvisningsdirektøren og fra Arbejdsløshedsinspektøren. Af den sidste vil det fremgaa, at der kan blive Spørgsmaal om at styrke enkelte Arbejdsløshedskasser, der trods passende Medlemsbidrag ikke kan klare Tidens Vanskeligheder, men dette Spørgsmaal vil formentlig kunne finde sin Løsning ved en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Ved denne Paragraf paalægges det Staten at refundere *tre Femtedele* af Kommunernes Udgifter til de omhandlede Understøttelser. Ifølge de fra Krigsperioden nærmest tilsvarende Love af 2. Oktober 1914 og 31. Marts 1915 var Statens Andel i Udgifter ansat til Halvdelen, men ifølge Dyrtidsloven af 22. December 1915, §§ 1, 3 og 6, tilvebragtes Midlerne til disse Udgifter paa særlig Maade. Medens man under Hensyn til Kommunernes økonomiske Stilling har ment at burde fastsætte Statens Tilskud til noget mere end Halvdelen af de omhandlede Udgifter, har man paa den anden Side ikke fundet det rigtigt at gaa højere end til at paalægge Staten *tre Femtedele* af Udgifterne.

Det bemærkes, at man forudsætter, at de særlige Administrationsudgifter, som denne Lov medfører for Hjelpekasserne, vil kunne medregnes, saaledes at altsaa ogsaa $\frac{3}{5}$ af disse erstattes af Staten.

Til § 2.

Man har haft under Overvejelse, om man ikke burde begrænse Loven til kun at angaa Familieforsørgere, idet det under Hensyn til de gode Arbejdsfortjenester i